

РЕШЕНИЕ

№ 42880

гр. София, 21.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав, в
публично заседание на 30.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мирослава Йорданова-Великова

при участието на секретаря Ася Лекова, като разглежда дело номер **4237** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката.

Образувано по жалба на Д. А. П., [ЕГН], и А. И. П. ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес : [населено място], [улица], ап.7 срещу Решение № Ж- 328 от 06.12.2024г. на КЕВР, с което на основание чл. 22, ал. 1, ал. 7 от ЗЕ и във връзка с чл.147, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013г. за лицензиране на дейностите в енергетиката е прекратено административното производство, образувано по жалба вх. № Е-11Д-00-26/06.12.2024 г., подадена от Д. А. П., [ЕГН], и А. И. П. ЕГН [ЕГН] срещу „Електроразпределение Север“ АД.

В жалбата се посочва, че оспореното решение е постановено при съществени нарушения на административно производствените правила и в нарушение на материалноправни разпоредби и не съответства на целта на закона. Твърди се, че административният акт е постановен без да се обсъдят всички възражения на жалбоподателите и без да се обсъдят всички обстоятелства по случая. Молят съдът да отмени обжалваното решение и върне преписката на КЕВР за ново произнасяне по жалбата, с даване на задължителни указания по прилагане на закона. Молят за присъждане на сторените по делото разноски.

В съдебно заседание жалбоподателите, редовно призовани, се представлява от адв.К., който поддържа жалбата. Счита решението на КЕВР за незаконосъобразно и моли същото като такова да бъде отменено от съда. Претендира разноски.

Ответникът – Комисия за енергийно и водно регулиране, чрез юрк. Б., оспорва жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за

прекомерност на претендираните от жалбоподателката разноски. Допълнителни съображения излага в писмени бележки.

Заинтересованата страна – „Електроразпределение Север“ АД, редовно призована, не изпраща представител. Излага писмено становище по съществото на спора.

Административен съд - София град, III отделение, 66 състав, след като обсъди доводите на страните и въз основа на представените по делото доказателства и вътрешно убеждение, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е започнало по жалба с вх. № Е-11Д-00-26/06.12.2024 г., подадена от Д. А. П., [ЕГН], и А. И. П. ЕГН [ЕГН] срещу „Електроразпределение Север“ АД (ЕРП Север), срещу условията за присъединяване (предвидения срок за изграждане на присъединителните съоръжения и цената за присъединяване на обекта), посочени от ЕРП Север в Становище за присъединяване с изх. № ПУПРОК-6306/26.10.2018 г.

ЕРП Север е издало Становище за присъединяване на обект на клиент към електроразпределителната мрежа по чл. 56 от Закона за устройството на територията (ЗУТ) с изх. № ПУПРОК-6306/26.10.2018 г. за обект с абонатен № [ЕГН], [населено място], общ. Д., обл. Г. и обект с абонатен № 1602234, [населено място], общ. Д., обл. Г..

В становището ЕРП Север е посочено, че съществуващите електрически съоръжения които обекта засяга и е необходимо да се изместят от и за сметка на клиента по реда на чл. 10 ал. 2 от Наредба № 6 от 24.2.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи, обн. ДВ, бр. 31 от 04.04.2014 г., като за целта е необходимо да се сключи допълнителен договор уреждащ взаимоотношенията, а именно: да се уточнят в процеса на строителство и ако се налага ще бъдат за сметка на инвеститора на обекта по реда на ч. 10, ал. 2 НППКЕЕПРЕМ и чл. 73 от ЗУТ. Посочено е също, че „Клиентът има право да подаде писмено искане за сключване на договор за присъединяване на обект на потребител към електроразпределителната мрежа" в срока до 1 (една) година от предоставяне на издаденото Становище за присъединяване.

Между жалбоподателите Д. А. П. и А. И. П. от една страна и „Електроразпределение Север“ АД е сключен Договор за присъединяване с изх. № № ПУПРОК-2268- ДПРОК- 2212/11.08.2020 г. за обект „многофамилна жилищна сграда и лятна кухня“ в [населено място], селищно образование /СО/ „Пчелина“, УПИ 2 – 242 /ПИ/10135.3506.242/, кв. 15. Предоставената мощност за обекта е 36 KW /3 x 12 kw/ договорът е подписан от пълномощника на двамата съсобственици – Е. А. И. на 25.08.2020 г.

Съгласно договора за присъединяване постоянното захранване на обекта ще се осъществи чрез:

1. Изграждане на въздушна мрежа НН от БКТП „1981 В.“ в посока имота на клиента /ПИ/10135.3506.1134/, чрез изправяне на необходимия брой стълбове и изтегляне на необходимото количество усукан изолиран проводник;
2. Изграждане на кабелна линия НН от БКТП „1981 В.“ до първи новоизправен стълб от въздушна мрежа НН;
3. Доставка и монтаж на електромерно табло 4М на новоизправен стълб до /ПИ/10135.3506.1134/, част от новоизградената въздушна мрежа НН, и захранването му от същата;
4. Доставка и монтаж на средства за търговско измерване и необходимата предпазна и комутационна апаратура в електромерно табло 4М.

От електромерното табло по подходящ начин да се захранят локалните табла на обекта. На 7.10.2024 г. пълномощника на жалбоподателите е подала жалба с вх. № 7023941 в ЕРП СЕВЕР от името на Д. П. възразението относно изпълнение на сключения договор.

В отговори с изх. № 7023941/5.11.2024 г. и изх. № 7019904/16.10.2024 г. на жалбоподателя Д. П. е разяснено следното:

- Съгласно процесния договор за присъединяване следва да се изгради кабелна линия от ПКТП „1981“ до нов стоманобетонен стълб, след което да се изгради нова въздушна мрежа ниско напрежение до имота на клиента. За целта ЕРП Север е възложило изготвянето на инвестиционен, който е одобрен от [община] и е влязло в сила разрешение за строеж;
- ТП „1981“ се намира в частен имот, на седем метра от границата на имота. Изготвеният проект предвижда излизането от БКТП до улицата да се осъществи чрез преминаване през съществуващи тръби;
- При изпълнение на обекта са изправени стълбовете. При опит за изтегляне на новия кабел е констатирано, че съществуващата тръба не е налична;
- Предвид установеното по време на строителство е иницирирана промяна на проекта съгласно разпоредбите на чл. 154 от ЗУТ. Разработен е нов проект с полагане на тръби от ПКТП № 1981 до улична регулация. За целта от строителен надзор е изискано учредяване право на прокарване и сервитут. Получен е отказ от собственика на имота;
- На основание чл. 193, ал. 2 от ЗУТ ЕРП Север е заявило издаване на заповед за право на прокарване от кмета на [община] за учредяване на право на прокарване. Към момента на издаване на обжалваното решение на КЕВР не е получен отговор от [община].

С оглед изложените обстоятелства ЕРП Север не може да изпълни присъединяване на обекта поради невъзможността да премине през частния имот, въпреки че в същото трасе е положен и захранващия кабел със средно напрежение на ПКТП № 1981.

Към момента на произнасяне по жалбата на пълномощника на двамата съсобственици ЕРП Север е посочило, че към настоящия момент няма настъпили промени в изложената фактическа обстановка. Не са открити обстоятелства, които да доведат до промяна в предоставеното становище в кореспонденции с изх. №№ 70213941/5.11.2024 г. и 7019904/16.10.2024 г.

За изясняване на ситуацията КЕВР е изисквала от [община] с писмо от 27.01.2025 г. информация относно външното електрозахранване на обекта „многофамилна жилищна сграда и лятна кухня“ в [населено място], селищно образование /СО/ „Пчелина“, УПИ 2 – 242 /ПИ/10135.3506.242/, кв. 15;

- Издадена ли е заповед за право на прокарване от кмета на [община] на основание чл. 193, ал. 2 от Закона за устройството на територията, описана в становище от „Е. Север АД с изх. № 70969112 изисканата информация от [община] не е предоставена.

При така установената фактическа обстановка се налагат следните правни изводи:

Видно от представеното по делото известие за доставяне от пощенски куриер, решение №Ж-328/3.04.2025г. на КЕВР е връчено на жалбоподателите на 11.04.2025 г. Жалбата до КЕВР, с която се оспорва решението е подадена чрез КЕВР 17.04.2025 г.

При тези данни, съдът приема, че жалбата е подадена в законоустановения срок, пред надлежен съд и от надлежна страна, за която е налице пряк и непосредствен интерес от обжалване на решението на КЕВР, поради което е допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореният индивидуален административен акт - Решение № Ж-328/3.04.2025 г. на КЕВР е

издаден от компетентен орган, при спазване на установената форма. Решението отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК, съдържа всички задължителни реквизити, включително и фактически и правни основания, послужили за издаването му. В тази връзка съдът намира, че актът е мотивиран и е изпълнено условието на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. Решението е валидно, обективизирано в предвидената в закона писмена форма и съдържа подробни мотиви, като са посочени фактическите и правни основания за издаването му. В обстоятелствената част на решението са изложени достатъчно съображения в тази посока, позволяващи да се направи както извод за конкретните мотиви, от които органът се е ръководил при вземането на решението, така и да се извърши преценка за законосъобразност на акта, поради което изложените от жалбоподателя доводи за незаконосъобразност на оспорения акт на това основание са неоснователни.

От административния орган не са допуснати съществени процесуални нарушения. Съгласно чл. 11, ал. 1 от ЗЕ, Комисията е колегиален орган и се състои от 5 членове, включително председател. Според чл. 13, ал. 1 от ЗЕ, КЕВР е постоянно действащ орган, който заседава, ако присъстват повече от половината от общия брой членове или от членовете на съответния състав.

Видно от приложения по делото Извлечение от Протокол № 108/3.04.2025 г., от проведеното закрито заседание на КЕВР, на него са присъствали 2 от членовете на КЕВР, като решението е взето с два гласа "за", един от които на член на КЕВР със стаж в енергетиката.

По отношение на материалната законосъобразност на решението, съдът намира следното:

Оспореното решение е постановено и в съответствие с материалния закон, доколкото не е налице превратно упражняване на власт, респ. не е налице и несъответствие с целта на закона

По делото не се спори, че между Д. П. и А. П. и „Електроразпределение Север“ АД е сключен Договор за присъединяване с изх. № № ПУПРОК-2268-ДПРОК-2212 от 11.08.2020 г. за обект „многофамилна жилищна сграда и лятна кухня“ в [населено място], селищно образувание /СО/ „Пчелина“, УПИ II-242 /ПИ 10135.3506.242/, кв. 15. Предоставената мощност за обекта е 36KW /3x12KW/. Договорът е подписан от пълномощника на двамата съсобственици – г-жа Е. А. И. на 25.08.2020 г.

Съгласно договора за присъединяване, следва да се изгради кабелна линия от БКТП № 1981 до нов стоманобетонен стълб, след което да се изгради нова въздушна мрежа ниско напрежение до имота на клиента. За целта ЕРП Север АД е възложило изготвянето на инвестиционен проект, който е одобрен от [община] и е влязло в сила Разрешение за строеж. ТП „1981“ се намира в частен имот, на 7 метра от границата на имота. Изготвеният проект предвижда излизането от БКТП до улицата да се осъществи чрез преминаване през съществуващи тръби, като при изпълнение на обекта са изправени стълбовете. При опит за изтегляне на новия кабел е констатирано, че съществуващата тръба не е налична.

Предвид установеното по време на строителството е иницирирана промяна на проекта съгласно разпоредбите на чл. 154 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/. Разработен е нов проект с полагане на тръби от БКТП № 1981 до улична регулация. За целта от Строителен надзор е изискано учредяване право на прокарване и сервитут. Получен е отказ от собственика на имота. На основание чл. 193, ал. 2 от ЗУТ ЕРП Север АД е заявило издаване на Заповед за право на прокарване от кмета на [община] за учредяване на такова право за прокарване. Към настоящия момент не е получен отговор от [община]. Предвид насочените обстоятелства към момента дружеството не може да изпълни присъединяването на обекта поради невъзможността да премине през частния имот, въпреки че в същото време е положен и захранващият кабел средно напрежение на БКТП № 1981.

За изясняване на ситуацията КЕВР е изискала от [община] с писмо от 27.01.2025 г. информация

относно външното електрозахранване на обект „многофамилна жилищна сграда и лятна кухня“ в [населено място], селищно образувание /СО/ „Пчелина“, УПИ II-242 /ПИ 10135.3506.242/, кв. 15: издадена ли е Заповед за право на прокарване от кмета на [община] на основание чл. 193, ал. 2 от ЗУТ, описана в Становище от ЕРП Север АД с изх. № 7096912. Изисканата информация от [община] не е предоставена. С писмо изх. № Е-11Д-00-26 от 28.02.2025 г. КЕВР е изисквала повторно информация от [община], но същата отново не е била предоставена. От представения Договор за присъединяване е констатирано, че в Раздел IV от Договора страните са договорили етапите и сроковете за изграждане и въвеждане в експлоатация на присъединителните съоръжения е 6/шест/ месеца. В ал. 2 от същата разпоредба страните са се споразумели, че срокът по ал. 1 започва да тече от най-късната от следните дати: заплащане на дължимата цена; дата на възникване на вещни или сервитутни права на присъединителните съоръжения; дата на влизане в сила на разрешение на строеж по ЗУТ за изграждане на присъединителните съоръжения. Към настоящия момент е изпълнено условието за заплащане на дължимата цена за присъединяване, но не е налице изпълнение на останалите клаузи на горецитираната разпоредба и по-конкретно липсва издадено и влязло в сила разрешение за строеж на присъединителните съоръжения. С оглед на това 6-месечният срок съгласно чл. 9, ал. 2 от Договора не е започнал да тече.

Задължение за присъединяване съществува само когато са спазени предвидените в закона предпоставки, които са както тези, изрично изброени в чл. 116 ЗЕ /административни и технически задължения на заявителя/, така и тези по чл. 3, ал. 1 от Наредба № 6, като за целта не трябва да са налице и пречките по чл. 3, ал. 2 от Наредбата. Прегледът на тези нормативни текстове показва, че техническите изисквания, визирани от тях, са към обекта, подлежащ на присъединяване - той трябва да отговаря на техническите изисквания на тази наредба и на правилата по чл. 83, ал. 1 от Закона за енергетиката и кумулативно, а не алтернативно, да не застрашава надеждната работа на електроенергийната система (ЕЕС), сигурността и качеството на снабдяването на клиентите с електрическа енергия, здравето и живота на гражданите и собствеността на трети лица. Задължението на електроразпределителното дружество не е безусловно, а следва да се свърже с друго негово задължение - да следи за спазване на техническите изисквания, които са необходими за присъединяване към електрическата мрежа на производители и клиенти на електрическа енергия.

По изложените съображения съдът намира, че оспореното решение е законосъобразно, като постановено при спазване на процесуалните правила и в съответствие с материалния закон и целта на закона, и като такова следва да бъде оставено в сила, а подадената жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв., определено на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. с чл. 37 от ЗПП, вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд - София град, III отделение, 66 –ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. А. П., [ЕГН], и А. И. П. ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес : [населено място], [улица], ап.7 срещу Решение № Ж- 328 от 06.12.2024г. на КЕВР.

ОСЪЖДА Д. А. П., [ЕГН], и А. И. П. ЕГН [ЕГН], да заплатят на Комисия за енергийно и водно регулиране сумата от 100 (сто) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: